

Pneumatyczna retinopeksja w dolnych przedarciach siatkówki

Ahmad M. Mansour, MD

Cel pracy: Przedstawienie ułożenia pacjenta w pneumatycznej retinopeksji w przypadkach odwarstwień siatkówki po operacjach wgłabiających z przedarciem w dolnych kwadrantach.

Rodzaj badań: badanie retrospektywne serii przypadków

Przypadki: 17 oczu u 17 pacjentów obserwowanych od stycznia 1993 do lutego 2005.

Rodzaj zabiegu: wewnętrzną tamponadę uzyskano poprzez ułożenie w pozycji Trendelenburga pod kątem 10° z 10° przeprostem szyi oraz 10° rotacją gałki ocznej oraz podaniem doszklistkowym dużej objętości gazu.

Główne parametry badane: ostrość wzroku, ciśnienie wewnątrzgałkowe, przyleganie siatkówki.

Wyniki: wszyscy pacjenci tolerowali zastosowaną procedurę. Przyłożenie siatkówki uzyskano u 15 z 17 pacjentów (88,2%) i obserwowano średnio przez 2,8 roku (0,1 – 11,5 roku). U 2 pacjentów uzyskano przyłożenie w 5 dobie, które utrzymywało się przez 4 kolejne miesiące. Sześciu pacjentów wymagało zastosowania leków obniżających ciśnienie wewnątrzgałkowe.

Wnioski: zastosowanie odpowiedniego ułożenia pozwala na uzyskanie przyłożenia siatkówki w większości oczu z dolnym odwarstwieniem siatkówki po wcześniejszych nieudanych operacjach wgłabiających. *Ophthalmology* 2005; 112: 1771-1776 © 2005 by the American Academy of Ophthalmology.